

Błąd II rodzaju

Błąd II rodzaju występuje w statystycznych badaniach hipotezy i polega na nieprawidłowym zaakceptowaniu hipotezy zerowej. Błędy typu II są także określane jako „fałszywie ujemne”; polegają na niepowodzeniu wykrycia istniejącego dodatniego efektu.

Błędy rodzaju II oznaczają zmarnowanie potencjalnie cennych badań. Jeśli żaden dodatni efekt nie zostanie wykryty, badanie może zostać wstrzymane. Takie badania mogłyby się okazać naprawdę użyteczne, ale ponieważ nie były kontynuowane, pacjenci nie odnieśli żadnych szkód.

Błędów rodzaju II nie da się uniknąć całkowicie, ale badacze projektujący badania kliniczne powinni zdecydować o akceptowalnym poziomie ryzyka związanego z takimi błędami. Aby zmniejszyć ryzyko związane z błędami II rodzaju do akceptowalnego poziomu, można zwiększyć moc lub wielkość próby (liczbę uczestników badania).